الهی دست گیر که دستاویز نداریم، توفیق ده تا در دین استوار شویم، نگاه دار تا پریشان نشویم.

یاد دارم که در ایام طفولیت، متعّبد و شب خیز بودم. پدرم را گفتم: از اینان، یکی سر برنمی دارد که دوگانه ای بگزارد. چنان خواب غفلت برده اند که گویی نخفته اند که مرده اند.

احساس می کردم که هم اکنون چشمه های معرفت از درون من خواهد جوشید و روحم چنان غرق فهمیدن بود که از هیجان می لرزید.

شما امروز در سال های طلایی عمر خود قرار دارید و خدای متعال هم به شما کمک خواهد کرد. از این فرصت خوب زندگی بهترین استفاده را بکنید.

اگر نیروی جوانی و شادابی و چالاکی این دوره را با تأمّل، تفکر و بصیرت همراه کنیم به شکوفایی خواهیم رسید.

وقتی زیبایی های آفرینش را می بینیم وقتی آسمان آبی یا پرستاره را با شگفتی و اعجاب مرور می کنیم و یا بر ساحل می نشینیم، وقت خود را تلف نکرده ایم.

این سخن زیبای نهج البلاغه، یادمان باشد: فرصت ها مثل گذشتن ابرها می گذرند، فرصت های خوب و عزیز را دریابید.